

Zaterdag

den 11 April.

FRANKFORT, den 7den April.

Brieven uit Konstantinopel van den 10den Maart melden, dat ook naar de provincien aanschrijving is gedaan, ten einde alle muzelmannen het voorbeeld van die der hoofdstad ten opzichte van de kleeddracht volgen; en dat de Turksche regering alles aanwendt om de woederen op te winden en het fanatisme te ontvlammen. Hoop en vrede, door de tegenstrijdigste geruchten gevoed, moeten daarbij hare werking doen; heden laat men de Russen bij Burgas landen en de hoofdstad van deze zijde bedreigen, morgen wordt de vijand bij Bardschik geslagen, en roept naar de muzelmannen voor onoverwinnelijk uit. Deze kunstgrepen werken voornamelijk op de lagere standen, die nu eens het Rijk op den rand des afgronds zien, en tot dezelfde redding waanen toe te snellen, dan weder van nieuwe veroveringen droomen. — De blokkade der Dardanellen is hetgeen de regering tegenwoordig het meest benaauwt, daar hierdoor de gevaarlijkste vijand van den Sultan, de hongersnood, te midden zijner hoofdstad kan komen. Men wil dat ook, dat de oorlogschepen, welke uitgerust worden, bestemd zijn, om eenen aanval op het Russische eskader te doen, en hetzelfde zoo mogelijk te verdrijven.

— Volgens berichten van de Moldavische grenzen, zullen te Odessa 20,000 man Russische troepen ingescheept worden, welke bestemming nog onzeker is. Sommigen meenen, dat zij te Sizeboli, bij Burgas, ankeren, dat zij op de noordkust van Natolie aan land zullen gezet worden.

PETERSBURG, den 28sten Maart.

De Courant dezer hoofdstad behelst het volgende:

Brieven uit Teheran melden, dat aldaar den 12den der vorige maand, ten gevolge van een hevig geschil tusschen de lieden van den Russischen gezant, den heer *Gribojedoff*, en eenige lieden uit het gepeupel, een verschrikkelijk ongeval heeft plaats gehad. Een hoop lediggangers, die zich gedurende dezen strijd voor het huis van den gezant verzameld hadden, meenden er zich mede te moeten bemoeijen, en daar ongelukkiger wijze eenige van hen gedood werden, kwam van den bazar eenen talloze menigte menschen toeschieten, om den dood van humane landgenooten te wreken. De poort van het hôtal werd ingeslagen; ondanks den weerstand van onze kozakken en de *Paskawitsch*, welke bij deze gelegenheid vier man verloor, werden de muren overgeklimmen; men drong onophoudelijk in de binnenvertrekken, en alles, wat in het gezigt der woedende menigte kwam, werd ter neder gestooten. Vergeefs kwam de Schach, vergezeld van zijnen zoon *Selon-Sultan*, die tevens gouverneur-generaal van Teheran is, met een aanzienlijk getal troepen toesnellen, om de oproerlingen te beteugelen en te verstroijen. Het was te laat. De heer *Gribojedoff* en zijn gevolg waren reeds het slagtoffer der moordenaars geworden. De eerste secretaris van legatie, de heer *Malzoff*, en drie andere personen, hadden alleen het geluk, het bloedbad te ontvlugten. De Schach zoo wel als *Abbas Mirza* en het gansche hof zijn in de grootste verslagenheid. Er is een rouw van acht dagen bevolen. Ten sterkste wenschende om ons behoorlijke genoegdoening te geven, wil *Abbas Mirza* zijnen oudsten zoon met den kaimakan aan den graaf van *Paskawitsch van Eriwan* zenden, om hem alle nadere omstandigheden mede te deelen en alle inlichtingen te geven, welke de opperbevelhebber over dit schrikkelijke geval mogt wenschen te ontvangen.

— Uit Tiflis wordt gemeld, dat in de veroverde pachaliks bij voortdrijving rust en orde heerscht. Het weder is ruw, en de hoogten zijn met sneeuw bedekt. Op de linie zijn onze betrekkingen met de bergvolken naar wensch. Nog onlangs hebben twee groote bergdorpen, vrij ver van de vesting Grosnoi, het voorbeeld hunner landgenooten gevolgd, en vrijwillig den eed van trouw aan Zijne Majesteit den Keizer gedaan. Onlangs gaven de ingezetenen van Achalzik een bewijs van hunne verknoetheid aan onze regering. In de vooronderstelling dat de vijandelikheden spoedig weder beginnen zouden, lieten zij door hunne oudsten den bevelhebber van het pachaliek van Achalzik, den generaal-majoor *Prins Bebutoff*, verzoeken, hen niet zonder bescherming te laten, en boden aan, niet alleen alle verdachte personen uit te leveren, maar ook voor zekere tijdingen van de bewegingen des vijands te zullen zorgen. Hun aanbod werd met dank aangenomen en hun de verlangde bescherming beloofd.

ODESSA, den 20sten Maart.

De Courant dezer stad meldt, dat de kapitein *Christophorow*, die daartoe met een detachement van een onder-officier, 8 soldaten en 3 kozakken afgezonden was, 4 wersten boven Sistow drie Turksche groote tweemast-schepen met alle toebehooren in brand gestoken heeft.

LONDEN, den 1sten April.

In het Hoogerhuis hebben de aartsbisschop van York, de bisschop van Durham, en de aartsbisschop van Canterberij zich ten behoeve der katholieken verklaard. De bisschop van Oxford, de hertog van Sussex en eenige andere lords hebben dezelve verdedigd. Men gelooft nog altijd, dat zij met eene genoegzame meerderheid zal doorgaan.

Van den 8ten April.

Na allermeekwaardigste debatten, die drie dagen geduurd hebben, is in het Hoogerhuis tot de tweede voorlezing der bill ter emancipatie der Roomsche Katholieken besloten en wel met eene veel aanzienlijker meerderheid, dan zelfs hare ijverigste voorstanders schenen te verwachten,

hebbende 217 lords daar voor en slechts 112 daar tegen gestemd. Hierdoor mag dan ook deze gewichtige zaak als beslist beschouwd worden.

PARYS, den 6den April.

De nieuwe Paus *Pius VIII* heeft den kardinaal *Albani* tot zijnen secretaris van staet benoemd. Deze kardinaal wordt voor een voorstander van het Oostenrijksche hof gehouden.

De heer *de Cormenin*, lid van de kamer der afgevaardigden, heeft een geschrift uitgegeven, hetwelk gerigt is tegen het misbruik van het opbrengen van onderscheidene posten aan één persoon. Bij alle ministerien neemt men dit waar. Het meest onverantwoordelijk acht de schrijver, dat men aan raadsheeren in geregisheven groote en winstgevendende posten van bestuur gegeven heeft. Men vindt raadsheeren, die commissarissen des konings, staatsraden, requêtesmeesters, liquidateurs zijn. De den laatsten bijpost bekleeden, ontvangen deswege 12000 franken jaarliks, terwijl zij als raadsheeren slechts 4000 franken genieten. Er is een procureur des konings, die zestig uren van Parijs woont, en toch olt de bureau te Parijs is en daarvoor het traktement ontvangt. Op de lijsten van het ministerie van oorlog vindt men generaals die militaire gouverneurs heeten, maar nog nooit in hun gouvernement zijn geweest. Bij het ministerie van binnenlandsche zaken heeft men een twintigtal geleerden met bijposten begunstigd, waarvan de schraalste 12000 franken en de beste niet minder dan 45,000 franken opbrengt.

— In de laatste zitting van de kamer der afgevaardigden, hebben een paar leden van de rechter zijde zich ook beklagd over een monopolie van onderwijs in Frankrijk en beweerd, dat het onderwijs behoort te zijn. De heer *de la Boullaye*, een van deze twee, gaf daarbij echter duidelijker te verstaan, dat hij de vrijheid van onderwijs verlangde, omdat de ongehinderd jezuiten-scholen zouden kunnen opperigt worden. Hij roept zijn medeklager hebben eenige ondersteuning in de kamer gevonden. De heer *de la Boullaye* heeft alleen een luid gelaoh verwekt door zijn wetstels van eene goede opvoeding, welke hij in alle deefthheid beoogt met deze woorden: « Een metselaar, die steen, kalk en cement weet te wesen; een kleedermaker, die goed verstaad van laken heeft, weet te wesen ».

— Om te toonen welke geest eenige der door het ministerie *Filleto* aangenomene departementale raden bezield, voert de *Constitutionnel* aan, dat men een departement verzees aanvraag heeft gedaan om onderaand te operatet van de voornaamste kerk, terwijl de raad-mitschen van *Artois* een besluit genomen het aankoop van een groot getal met plemen en luinen ten behoeve van de broeders *ignoratijnen*.

Hetzelfde dagblad meldt, dat de Jezuiten te Montrouge steeds bijeen blijven, in weerwil van de wet. « De wet verbiedt, zegt dit dagblad, alle vereenigingen van meer dan 20 personen, wanneer de overheid daartoe geen verlot heeft gegeven; wat doen nu de gasten van Montrouge? Zij hebben hun gesticht in vier afzonderlijke deelen gesplitst, in ieder van welke niet meer goede vaders wonen, dan de wet gedooft. Als nu de overheid aan de deur komt kloppen en vraagt: met hoe velen zijt gij hier? zal een der heiligen antwoorden: 19, en hij zal de waarheid gesproken hebben. Schrijft daarentegen uit Rome om te vernemen hoereel manschappen men te Montrouge heeft? Men zal u antwoorden: 76, en men zal niet liegen ».

— De groot-hertog van Modena heeft dezer dagen een besluit genomen, dat voortaan geene boeken meer mogen uitgegeven worden, ten zij dezelve vooraf van een merk voorzien zijn, dat ze zonder gevaar kunnen gelezen worden. Dit merk zal op de eerste en laatste bladzijde te vinden zijn. Een geestelijke censeur zal den stempel drukken op al wat de godsdienst niet schaadt, een leek op al wat niet nadeelig voor de zeden of den vorst kan zijn. De eigenaren van verbodene boeken zullen, wanneer zij ze vrijwillig uitleveren, een gelijk getal andere ontvangen, die gezonde leeringen bevatten. De boekverkoopers zullen de slechte boeken, die zij van buiten 's lands ontvangen hebben, in den loop dezes jaars kunnen terugzenden.

— Volgens berichten uit Rio-Janeiro, van den 31sten Januarij, heeft de Keizer van Brazilië eenen eigenhandigen brief aan alle vorsten van Europa geschreven, waarbij hij tegen de overweldiging van zijnen broeder, don *Miguel*, protesteert.

TWEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van den 7den April.

De zitting wordt te 2½ ure geopend. Er zijn 88 leden tegenwoordig.

De commissie tot de petitiën brengt rapport uit op een aantal verzoekschriften, onder anderen bij monde van den heer *van Reenen* op de nader ingekomene verzoekschriften betrekkelijk de zaken, waarover een adres aan den Koning opgemaakt, en aan de Eerste Kamer verzonden is. De heer *van Reenen* geeft daarbij mede verslag van een request van de heeren *Barbanson*, *van Meenen* en *van de Veijer*, advocaten te Brussel, waarbij zij verzoeken, dat bij de wet op de drukpers een artikel moge gevoegd worden, waarbij de vervolgingen en veroordeelingen op grond der wet van 1815 vernietigd worden. Deze requester zullen ter griffie nedergelegd worden en de eersten gevoegd bij de overige over dezelfde zaken. Voorts zal het rapport gedrukt worden.

De voorzitter berigt, dat waarschijnlijk het onderzoek van het ontwerp van wet op de drukpers in de sectien zal afgevoerd zijn, en dat het om Donderdag te bestemmen voor het comité-generaal over de jury, waarna de Kamer waarschijnlijk het antwoord van het gouvernement op de aanmerkingen der sctien op het ontwerp van wet op de drukpers zal ontvangen hebben. Verscheidene leden hebben de discussie

in commissie-generaal over de jurij tot Vrijdag uitgesteld wuide. De Kamer besluit met 44 tegen 22 stemmen, dat deze discussie Donderdag zal plaats hebben.

BRUSSEL, den 8sten April.

Heden morgen overleed alhier de hoog welgeboren heer Jhr. J. Hora Siccama van Slochteren, in leven lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, en als zoodanig gekozen zijnde voor de provincie Groningen.

Mengelwerk.

Aan de Redactie. IS DE INSTELLING DER GEZWORENEN IN STRAFZAKEN, WENSCHELYK VOOR NEDERLAND?

Ten einde deze vraag naar behooren te beantwoorden, behoort men aan te vangen, met het voorstellen van den aard der instelling, ten einde men in volle kennis der zaak beslissen kunne.

Gezwoorenen zijn eenvoudige burgers, door het toeval aangewezen, in grooter getale wraakbaar, geroepen om op het oogenblik zelve te beslissen, in ééne enkele zaak slechts, verschillende punten, die het onderwerp eener criminele beschuldiging uitmaken.

Hieruit ontwaart men duidelijk het verschil tusschen gezwoorenen en regters.

Regters toch zijn openbare ambtenaren, bezittende een bevoorrecht karakter, eene voortdurende bediening uitoefenende en belast met de handhaving van de eenvormige toepassing der wet.

Na op deze wijze de instelling zelve gekenschetst te hebben, doet zich de vraag op, of het verkieslijker zij, aan gezwoorenen de uitspraak over eene criminele beschuldiging, dan aan regters op te dragen? met andere woorden:

Kan men vooronderstellen, dat de uitspraken der gezwoorenen in strafzaken, onpartijdiger en juistere zullen zijn, dan die van vaste regters: is er meerdere zekerheid voorhanden, dat de waarheid zal zegevieren, indien gezwoorenen, dan indien regters uitspraak doen?

Vruchteloos zou men vermeenen dit vraagstuk te kunnen oplossen, door aan te toonen dat in Frankrijk door de jurij eenige onjuiste uitspraken zijn gedaan, want ons ontbreekt de noodige kennis om hierover te beslissen; het is onmogelijk alle dwaling voor te komen; daar het dwalen menschelijk is, en dus is de vraag niet of de jurij kan dwalen; maar of dezelve meer dwaalt dan de regter; een punt hetwelk niet kan worden uitgemaakt, dan door de vergelijking der uitspraken van de regters en de gezwoorenen gedurende een zeker tijdvak. Daarenboven mist de instelling in Frankrijk die grondtrekken, welke wij bevoorrecht aangewezen hebben, zoo dat zij niet als zoodanig kan worden erkend. Indien men dus de werking dezer instelling nagaan wil, moet men haar in derzelve volke zuiverheid in Engeland aanschouwen; en dan zal het terstond elken onpartijdigen treffen, dat, niettegenstaande de vrije beoordeeling en ontwikkeling van alle strafzaken, in dat land door de dagbladen zoo weinig geklaagd wordt over eenige krenking van de waarheid, door de jurij.

De opvoeding der uitspraken van de Fransche jurij doet dus niets af; en de beoordeeling van de waarde der instelling is geheel onafhankelijk van dezelve.

Laten wij ons onbeschoord begeven tot de beschouwing derzelve.

Moet men aannemen, dat de gezwoorenen eene grootere geschiktheid bezitten om de waarheid te erkennen bij eene criminele beschuldiging, dan de regters?

Ten einde deze vraag duidelijk worde, behoeven wij slechts de algemeene eigenschappen der gezwoorenen zoo wel als der regters in overweging te nemen, ten einde derzelve geschiktheid tot het vinden der waarheid te erkennen.

De gezwoorenen zijn burgers van den staat, die het hoogste belang hebben bij de handhaving van den staat en van de regten hunner medeburgers; zij bezitten als burgers van den staat een onafhankelijk bestaan en hebben eene beschaafde opvoeding genoten. Zij hebben te midden van het gevoel der wereld geleefd en in hunne handelingen met hunne medeburgers eene uitgebreide kennis van menschen en zaken opgedaan: zij worden opgeroepen uit hunne dagelijkse bezigheden om een hunner gewichtigste burgerplichten uit te oefenen, om te beslissen over de waarheid eener tegen hunnen medeburger gerigte beschuldiging.

Zij zien en hooren den beschuldigde zoo wel als de getuigen. Zij beschouwen, in één punt vereenigd, al de bewijzen van de schuld bij aanklaggen, en zij beslissen, onder het oog hunner medeburgers, volgens hunne innige overtuiging over deszelfs schuld.

De regters daarentegen zijn bezoldigde ambtenaren, aangesteld door het opperhoofd van den staat, die van hunne jeugd af zich bijzonder toegelegd hebben op de kennis van het regt en eene beschaafde en letterkundige opvoeding genoten. Tot de hoogere standen der maatschappij behoorende, leefden en beweegden zij zich in beperkte kringen.

Zij namen slechts zeldzaam een wezenlijk deel aan de bedriven en handelingen der burgers, daar zij noch tot derzelve dagelijksch verkeer, noch tot de regeling van huane zaken toegelaten werden. Zij namen de taak op zich om voor de juiste en onpartijdige bedeeeling des regts te waken en wijdden aan dit bedrijf hunne dagen toe.

Toegeewijd aan de beoefening der regtswetenschap, vormden zij zich een bijzonder stelsel en maten naar hetzelfde de vraagstukken, aan hen voorgesteld, af. Gewend aan de behandeling dezer zaken, verkregen zij eene zekere geoefendheid in de regeling derzelve, maar misten zij eene levendige belangstelling in dezelve.

Wanneer wij ons op deze wijze de ware eigenschappen bij gezwoorenen en bij regters voorstellen, kunnen wij de meerdere of mindere geschiktheid derzelve voor de opsporing der waarheid in eene criminele beschuldiging, ligt nagaan.

De gezwoorenen bezit eene meerdere kennis der menschen en der zaken, zij hoofde zijner vermenging onder zijne medeburgers, dan de regter, die onder hen weinig verkeerde; de gezwoorenen neemt een levendiger deel aan de zaak, daar alles voor hem nieuw is en hij het hoogste belang heeft

bij derzelve beslissing, dan de regter, die dagelijks deze zaken behandelt en die in dezelve slechts een dienstplicht aanschouwt.

De regter heeft zijn leven toegewijd aan de beoefening der regtswetenschap en doorziet zonder moeite alle wijzigingen van eene handeling, welke soms aan den gezwoorenen ontsnappen, die ontbloeit is van die grondige kennis der regtsregelen.

De regter laat zich niet door bijkomende omstandigheden afwenden van de beschouwing der zaak zelve of door zijne hartstogten besturen, in de bepaling van zijn gevoelen. Hij rigt zijnen blik dadelijk naar het hoofdpunt der beslissingen, verwaarloost alle nietsbeduidende omstandigheden. De gezwoorene heeft moeite om zijn gevoel van medelijden of verontwaardiging te onderdrukken, en vindt het soms bezwaarlijk om, te midden eener ingewikkelde zaak, terstond het hoofdonderwerp der beschuldiging uit te vorschen.

Zoo zien wij, dat de gezwoorene eene meerdere geschiktheid tot het opsporen der waarheid vindt in zijne kennis der menschen en zaken, in de school der ondervinding opgedaan, en uit de levendige belangstelling in de voorgestelde zaak, terwijl de regter een geoefender oog heeft tot de beschouwing der schakeringen, welke iedere zaak oplevert, en tot zijne hulp die regelen roept, welke zijn ontleend uit de beoefening der regtswetenschap.

Wie zal hier de voorkeur verdienen? Onzes inziens de gezwoorene, want wij gelooven, dat hij, die de vurige begeerte koestert tot het vinden der waarheid, en tot dat einde zijne uitgebreide ondervinding raadpleegt, haar zekerder zal vinden, dan hij, die koel en onbewogen, zich houdt aan zekere regels, welke hem onfeilbaar toeschijnen en zich vertrouwt op de aangeleerde wetenschap, wier stellingen verre van de onfeilbaarheid verwijderd zijn.

Gewisselijk de maatschappij kan gerust zijn, dat de schuldige niet zal ontsnappen, wanneer zij de zorg van de waarheid eener beschuldiging uit te vinden toevertrouwt aan onafhankelijke burgers, die zooveel belang bij derzelve opsporing hebben, en niets sparen om dezelve te weten te komen.

De beschuldigde kan daarenboven geene andere beoordeeling verlangen; want hij ziet in de regters zijne medeburgers, die door zijne vrije keus tot de beslissing van zijn lot zijn verkozen. Het vermogen toch van allen te wraken, die eenigermate partijdig zouden kunnen schijnen, is hem toegekend; en door dit middel niet te gebruiken, stemt hij toe om zich aan derzelve uitspraak te onderwerpen. Die burgers weten, dat zij zelve wellicht aan eene beschuldiging kunnen onderworpen worden, en de vrees voor eene harde behandeling, welke zij zelve konden ondervinden, bewaart hen voor eene overbodige gestrengheid.

De zekere overtuiging van eene onpartijdige regtspraak, heerscht bij allen, daar ieder weet, dat hij voor zijne medeburgers, die hij tot zijne regters zal verkiezen, teregt zal staan.

Hoe zeer verschilt dit niet, als men voor regters moet terentstaan? Verre boven de gewone burgers verheven, boezemen zij allerwege eerbied en ontzag in, en de huivering bevangt elk, die voor hen verschijnt. Hun mond, gewoon het vonnis der veroordeeling te spreken, opent zich niet of de beklagde heeft voor zijn lot.

Kan het echter niet worden geloochend, dat de algemeene overtuiging van eene onpartijdige regtspraak eene der wenschelijkste zaken is, zoo zal men de jurij, die alleen in staat is haar allerwege te vestigen, moeten toejuichen. Uit deze overtuiging toch, vloeit de zekerheid voor de beveiliging van personen en eigendommen voort, welke eene der hechtste grondzinten van den Staat uitmaakt en alle burgers belang doet stellen in de handhaving van den Staat.

Die belangstelling in de bestaande orde van zaken wordt daarenboven opgewekt door de algemeene deelname der burgers aan de verzekering derzelve, daar zij opgeroepen worden om voor de bestraffing der aandrangers van den Staat te waken.

Is het de plicht van den Staat, de burgers te onderrigten van al de verplichtingen, die op hen rusten, hoe gemakkelijk wordt deze plicht vervuld, als de straf, op de miskenning dezer verplichtingen gesteld, niet enkel voor aller oogen toegekend wordt, maar de burgers zelve kennis nemen van het bestaan van dit verzuim.

De algemeene kennis der wetten wordt op deze wijze verspreid, en elk burger onderleid in de regelen, welke zijne handelingen besturen moeten. De leemten en gebreken der wetgeving openbaren zich duidelijk voor aller oogen, en de verbetering derzelve wordt door allen verlangd en bewerkt.

De opdracht der beslissing over de daadzaak en het regt aan dezelfde personen, geeft aanleiding tot onvermijdelijke verwarring, want hoe zal hij, die den beklagde onschuldig keurt, onpartijdig zijn in de toekenning der straf, welke hij onverdient acht. Zal hij niet van zelf geleid worden om de minstmogelijke straf, al mogt zij niet juist op de misdadigen, uit te kiezen. Wanneer daarentegen de misdadigen over schuld en straf aan verschillende personen wordt toevertrouwd, zal degen, die geen deel genomen heeft aan de schuldigverklaring, gansch onpartijdig zijn in de toepassing der strafwet.

Het is waar, de gezwoorenen kan somtijds zich laten overhalen, door de bederfing dat de op de misdadig bepaalde straf buitensporig is, tot de onschuldigverklaring van den beklagde, maar de regter zal geen minder bezwaar vinden in de toekenning eener, volgens de algemeene opinie, onverdiende straf. En al mogt de regter tot deze magtoverschrijding zoo bereid zijn als de gezwoorene, hoe veel geringer zijn ook niet de gevaren, die uit deze uitspraak der gezwoorenen voortvloeijen, dan die welke de gevolgen der regterlijke beslissing zijn? Het oordeel des gezwoorenen staat op zich zelve en beschikt slechts over een bijzonder geval; zonder tot leidraad voor volgende beschikkingen te dienen; de uitspraak des regters gaat niet verloren, maar wordt als een vastgestelde regel in volgende gelegenheden aangewend.

Het is bezwaarlijk, van de regters, die thans ambtenaren zijn, onpartijdige regtspraak te verwachten in die zaken, in welke het bestaande aangerande partij is, want zij hellen steeds over om de zaak te bevestigen van het bestuur, althans zij worden voorondersteld deze neiging te koesteren. Deze vooronderstelling benadeelt de achting voor hunne uitspraken en vermindert den eerbied voor de wet. Het is waar, de onpartijdige

hankelijkheid der regterlijke magt zou dit kwaad, van ten gunste des be-
stuurers te willen beslissen, kunnen verhelpen, maar niet opheffen; want
zijn niet in de landen des bestuurs, de uitdeeling der eere teekenen en
der gunsten gesteld, welke slechts voor weinige onafhankelijke mannen
geen verleidelijk lokaas aanbieden?

Is het niet billijk, dat in die zaken, in welke het bestuur betrokken is,
en inderdaad is het in elke beschuldiging van misdaad de betrokkene par-
tij, de keus der scheidslieden, door de beide in de zaak begrepene
partijen, het bestuur en den beschuldigde, geschiedde, zoo als plaats vindt
bij de rechtspraak der gezworenen, wanneer, door het wederzijdsch regt
van wraking, beide partijen geacht worden samen te stemmen in de keus
der scheidsmannen.

Ik geloof dat deze eenvoudige ontwikkeling van de instelling der ge-
zworenen, de voordeelen, aan haar verknocht, in het helderste daglicht
stellen, daar het niet te betwisten is, dat zij eene onpartijdige uitspraak
aanbiedt; de overtuiging, van door onpartijdige regters beoordeeld te zul-
len worden, bij de beschuldigten vestigt, de algemeene belangstelling in
de openbare zaak, de kennis der wetten en de gehechtheid aan het va-
derland vermeerdert.

Dat het niet noodzakelijk is enkel regtsgeleerden te kiezen voor de be-
slissing der punten eener criminele beschuldiging, is duidelijk zichtbaar in
onze voormalige schepensbanken, daar de schepenen niet altijd regtsge-
leerden waren en desniettemin tot deze beslissing werden geroepen.

De gezworenen echter zijn verkieslijker dan de schepenen, daar zij
niet door het bestuur als vaste ambtenaren zijn aangesteld, maar met on-
derling overleg van het bestuur en de aangeklaagden zijn verkozen.

Vruchteloos zou men willen beveren, dat in *Nederland* de regters
zoo voortreffelijk zijn, dat zij den zekersten waarborg opleveren voor
eene onpartijdige rechtspraak, want het is onzeker, welke de toekomstige
regters, bij de definitive regterlijke organisatie zullen zijn, en eene inrig-
ting is niet enkel bestemd voor den tegenwoordigen staat der zaken,
maar voor den toekomstigen evenzeer, welke niet te berekenen is. De
instellingen, die opgericht worden, moeten niet afhankelijk worden ge-
maakt van de personen, die dezelve in werking brengen zullen, maar in
zich zelve de kenmerken der voortreffelijkheid bezitten.

Indien immer de regterlijke magt verdorven wordt en de regters tot
gedienstige vervullers van de bevelen der overheid gemaakt worden, is
alle waarborg voor de vrijheid en de zekerheid der burgers verdwenen.
De mogelijkheid voor zulk eenen staat van zaken bestaat er, en de gesta-
dige overheersing der regters ten gunste der overheid, is onmerkbaar,
daar zij gelegen is in den aard hunner bediening. Indien men den dit ge-
vaar wil afwenden en zich vrijwaren voor dit kwaad, moet men aan de
regters de beslissing over de schuld der burgers onttrekken, aan de me-
debürgers zelve overlaten. De verderving van alle burgers, zoodat
er, bij eene uitgebreide wraking, geene onpartijdige zonden overblijven,
is moeilijk te beseffen, en al bestond zij ook voor een oogenblik van
partijchap, deze tijdelijke zinsverbijstering zou weldra verdwijnen, om
het gevoel voor waarheid en regt weder te voorschijn te doen komen.
Indien de regterlijke magt daarentegen verdorven is, blijft deze smet
haar aanheven en verzinkt zij in eenen staat van minachting, welke on-
herstelbaar is.

De deelname der burgers aan de uitoefening der regterlijke magt, zoo
wel als aan de wetgevende en aan de uitvoerende magt, is een noodzake-
lijk bestanddeel eener constitutionele monarchie. Indien wij toch het ken-
merk eener monarchie stellen in eene gewijzigde en getemperde opper-
heerschappij, bij welke de wilkeer is uitgesloten, en de burger tegen
dezelve behoorlijk is gewaarborgd, is het niet voldoende dat de burger
verzekerd zij van eene zoodanige samenstelling der wetten, welke met
het algemeen belang strookt, maar behoort evenzeer de juiste toepassing
dier wetten verzekerd te zijn. Wat toch baten wetten, indien zij niet
naar eisch volvoerd worden, en in wat punt moet de naauwkeurige aan-
wending variger verlangd worden, dan bij de bestraffing der burgers? De-
ze waarborg nu voor de regtmatige bestraffing der schuldigen en voor de
uitspraak der onschuldigen, wordt aan de burgers verleend door de
deelname in de uitoefening der regterlijke magt. Hierdoor wordt de wil-
keur uitgesloten en de juiste aanwending der strafwet is tegen alle aan-
randingen van het opperbestuur verzekerd.

Deze korte beschouwing van de instelling der gezworenen, geleidt mij
tot de stelling, dat zij geacht moet worden een noodzakelijk bestanddeel
eener constitutionele monarchie uit te maken en den zekersten waarborg
op te leveren voor eene regtvaardige bedeeing van het strafregt.

VRIJHEID VAN HET LAGER ONDERWYS.

Als bijdrage tot de kennis der vrijheid van het lager onderwijs, zoo
als die door sommigen met zoo veel aandrang gevraagd wordt, moge het
volgende dienen.

Onder de bewaren, welke de *Courrier de la Meuse* voor eenige
dagen heeft aangevoerd, wegens het misbruik, hetwelk de regering
maakt van haren invloed op dat onderwijs, behoort, dat zij zekeren
schoolmeester genoodzaakt had, boekjes, die hij aan de kinderen had
uitgedeeld, terug te nemen, om ze door andere te doen vervangen. Die
boekjes waren, zaidt hij, zeer aanbeylenswaard; maar de regering had
ze geweerd, enkel omdat zij de omschrijving inhielden van de bekende
spreuk *dat het beter is van God, dan van de menschen te gehoorza-*
men. Hoe kan men zulk eene tiranni der regering langer laten bestaan!
Zie hier nu de waarheid. De regering had den meester niet genood-
zaakt, maar de schoolopziener had hem geraden, om de boekjes terug
te nemen, en had hem andere, om daarvoor in de plaats te geven, be-
zorgd. De eenvoudige omschrijving van de bekende spreuk bestond in
deze woorden: *« Il faut fouler aux pieds, quand Dieu appelle à*
son service, son propre père, ... la cruauté est une pitié en cette
circonstance. »

Ja, dit is de zedeleer, welke sommige lieden aan de jeugd willen im-
prenten, en daarom is hun het toezigt der regering ondragelijk. In-
derdaad behoeven zij ook niets meer: *« quand Dieu appelle à son ser-*
vice » is toch met anderen woorden, als wij, priesters, u bevelen;
want wij spreken in naam van God. Hoe zoude *Nederland* zich mogen
verheugen, wanneer die onderwijzers onbepaalde vrijheid bekwaamen,
welke goede kinderen voor hunne ouders, welke goede burgers voor den

staat zonden er dan opgroeijen, en hoe vrij zonden zich andersdenkenden
bevinden, wanneer die lieden de overhand bekwaamen!

Wie zoude het geloofd hebben; het is in *Nederland*, waar zich in
de 16de eeuw de inwoners van alle godsdiensten vereenigden, om tegen
de *inquisitie* op te staan, dat men in de 19de eeuw de *vrijheid* vraagt,
om op nieuw den grondslag voor de *inquisitie* te leggen.

Wij willen geene beschuldiging tegen de schrijvers van den *Courrier*
de la Meuse inbrengen; integendeel willen wij gelooven, dat zij zelve
misleid zijn. Maar de partij, welke al haar kracht in dat eenvoudige be-
ginsel van dat onschuldig kinderboekje vindt; de partij, welke door dat
beginsel de hand van BALTHAZAR GERARDS en van RAVAILLAC wist te
wapenen, is niet uitgestorven; zij heeft in ons land vele werktuigen en
vele bedrogenen. Aan de katholieken, welke de *godsdienst* hoogschatten,
aan de liberalen, welke de *vrijheid in den staat* verdedigen, darft deze
partij den vriendschapsbeker aanbieden; zoo bood weleer ALEXANDER,
BORGIA den beker aan, waaruit hij aan het einde bij ongeluk zelve dronk.

Aan de Redactie.

De korte maar juiste aankondiging in uw No. 38, van miss. SMITHSON'S
verschijning op een onzer stedelijke tooneelen en wel het *Duitsche*, heeft
mij op het denkbeeld gebragt u onderstaand artikel te zenden, in de hoop,
dat gij het een plaatsje zult gelieven in te ruimen in een uwer volgende
nummers.

Dit behoorende tot diogenen, die, bij de aankomst van een buiten-
landsch zanger, instrumentist of tooneelspeler, van de eerste gelegen-
heid de beste gebruik maken om, al is het slechts middelmatig, het
vreemde met enthousiasme te gaan toejuichen, behoor ik even min tot de
zulken, die met een onverzettelijk vooroordeel bezielde zijn tegen al wat
niet bij ons te huis behoort en, hoe hoog de verdiensten van een vreemd
kunstenaar ook wezen mogen, het moeilijk van zich kunnen verkrijgen
om den zoodanigen verschuldigten lof toe te zwaaijen. Den middenweg
in dezen het verkieslijkt vindende, volg ik liever hen, die gaarne hun-
ne schatting aan vreemde kunstbeoefenaars brengen, wanneer derzelve
bekwaamheden namelijk uitstekend zijn, en de ongeveinsde goedkeuring
van deskundigen wegdragen. Het wereldburgerschap in de kunst heeft
bij mij verre weg de voorkeur boven eene te hoog gedrevene nationali-
teit, schoon het mijn vaderlandsch gevoel altijd bijzonder blijft streelen,
wanneer ik aan Nederlandsche talenten mijne hulde mag wijden.

Door de algemeene toejuiching, miss. SMITHSON, gedurende haar ver-
blijf in *Amsterdam* te beurt gevallen, dan ook tot eene bittijke nieuw-
gierigheid gedrongen, maakte ik mij de gelegenheid ten nutte om die be-
roemde Engelsche tooneelspeelster te gaan zien, waarvan mij dagelijks
zoo veel lofs in de open klonk. Ik zag haar den 30sten Maart de rol
van *Imogene* in het treurpel van zekeren Engelschen predikant n. c.
MATURIN vervullen, en wel op zulk eene voortreffelijke wijze, dat ik
het te vergeefs zou beproeven hare verdiensten naar eisch te schetsen.

Zonder mij te bepalen tot de beoordeeling der waarde of onwaarde van
genoemd stuk, zal ik van deszelfs inhoud slechts dit weinige medede-
len. IMOGENE is de vrouw van zekeren LORD ALDEBRAND, met wien zij
gehuwd is gedurende de afwezigheid van haar' eersten man BERTRAM,
wiens naam het stuk draagt en dien zij voor dood hield. Deze komt,
na verloop van eenige jaren, als schipbreukeling, terug, verneemt haar
tweede huwelijk, is ten hoogste verontwaardigd over hare trouweloos-
heid, gaat naar hare woning, ontdekt zich aan haar en wil zich, door
het ombrengen van ALDEBRAND, wreken. Door hare tranen en gebeden
laat hij zijn opzet een poos varen; terwijl zijna hart getroffen wordt op
het zien van het kind, uit haar tweede huwelijk geboren. Maar de
tijden spoort hem andermaal tot wraak aan. Hij komt in haar huis,
openbaart haar zijn voornemen, vliegt woedend in het vertrek van
haar gemaal en doorsteekt hem, genoegzaam in hare tegenwoordigheid.
ALDEBRAND komt, doodelijk gewond, te voorschijn en sterft aan hare
voeten. IMOGENE bezwijmt op zijn lijk. Tot haar zelve gekomen, is zij
wanhopend over den gepleegden moord. BERTRAM wordt gevangen ge-
nomen en ter dood veroordeeld. IMOGINES tadeloos droefheid gaat
over tot krankzinnigheid; zij sterft eindelijk in de armen van BERTRAM,
dien zij voor het laatst komt omhelzen, waarna BERTRAM het zijgeweer
van een der bij hem staande soldaten uit de scheede rukt en zich zelve
doorsteekt.

Onuitsprekelijk treffend was de uitdruk der gemoedsgesteldheid van
IMOGINE, bij de herkenning van BERTRAM, zielroerend en hartverteederend
haar smeeken om het matigen zijner gramschap, heerlijk de dramatische
voorstelling van het liefkozen van haar kind en de overstelping van het
moederlijk gevoel, maar vooral in den verleven stijl der tragedie haar
zinneloos toestand en dood. Nimmer zag ik zulk een spel; want het
heeft mij nooit mogen gebeuren de onsterfelijke WATTIER in hare volle
grootheid en besten leeftijd te bewonderen. De uitvoering, welke SMITH-
SON in deze rol ten toon spreidde, wekte mijne hoogste verwondering en
ongetwijfeld die van eiken beminnaar der tooneel-speelkunst, die haar
genoemde rol zagen vervullen. Als kunstenaar vereenigt zij alles in zich,
wat eene tooneelkunstenaars behoeft. Eene schoone gestalte, een open
gelaat, waarop hare gemoedsaandoeningen in sprekende trekken te lezen
staan en waarmee zij zich voor den met de Engelsche taal min bekenden
aanschoower zeker verstaanbaar maakt, een fraaije opslag van het oog,
een natuurlijk en met den toon harer woorden overeenstemmend gebaar-
denschap en eindelijk eene alt-stem, welke zij, toonkunstig, naar den aard
der gezegden buigt en beartelings zacht en roerend of schrik aanjagend en
allerkrachtigst, maar altijd harmoniesch doet klinken. Zoo heb ik haar
gezien en gehoord, zoo heb ik het Engelsch welkendend van hare lippen
hooren vloeijen, zoo heeft zij eenen indruk op mijn gevoel te weeg ge-
bragt, dien ik altijd zal blijven behouden. En niettegenstaande al dat
verhevene en treffende, was zij dien avond ongesteld, hetwelk van dat
gevoel geworden is, dat zij in de aankondigde representatie van den
Stranger (menschenhaat en berouw) laatstleden Vrijdag de rol van *Eu-*
talij niet heeft kunnen vervullen en haar benefit heden des 7den April
geen plaats kon hebben. Met genoegen vernemen wij echter uit onze
Stads-Contrant, dat gezegd benefit is uitgesteld tot nader order, wanneer
hare gezondheid zal teruggekeerd zijn, hetgeen door het kunstminnend
publiek met reikhalzend verlangen wordt te gemoet gezien.

Amsterdam, den 7den April.

D. B.

GESCHIEDKUNDIGE HERINNERINGEN.

Den 10den April 491 werd ANASTITIUS door EUPINIUS bisschop van Konstantinopel, tot Keizer gekroond.
 Den 10den dito 1741 viel de slag bij Mollwitz tusschen de Pruiszen en Oostenrijkers voor.
 Den 11den dito 879 stierf Lodewijk II. (de stamelaar) te Compiègne.
 Den 11den dito 1567 vertrok WILLEM I, nadat hij, de komst van ALVA uit Spanje met een leger te gemoet gezien en het verval der bondgenooten, de kommerlijke verschillen der Calvinisten en Lutherschen, die zich tot geene eendragt wilden laten bewegen, bemerkte hebbende, zijne ambten had nedergelegd, uit Antwerpen en van daar naar zijne Duitse Staten, vergezeld van zijne gemalin ANNA VAN SAXEN.
 Den 11den d.to 1767 overleed GYSBERTUS KOEN te Franeker.

ARNIEM, den 11den April.

Het water is hoog in den Rijn aan de Paal:

Den 10 Maart 1 El 8 Palm 0 Duim; gewassen 0 D., gevallen 0 D.
 Den 11 dito 1 El 8 Palm 0 Duim; gewassen 0 D., gevallen 0 D.

Op den 17den Januarij 1829, overleed te PARAMARIBO, de Wel Edele Heer JACQUES PAUL FAURE VAN DER WILT.

De diepe wonde, in het afgeloopen jaar in ons ouderhart geslagen, door het verlies van onze oudste Dochter, werd heden op het smartelijkst opengereten, door den dood van ons tweede Dochtertje, ALIDA GERHARDA. — Zij werd ons heden morgen, in den nog jeugdigen leeftijd van pas negen jaren, ontrukkt.

H. B. VAN JEVEREN.
 A. M. VAN JEVEREN.
 Geb. BRUYN.

ELBURG,
 den 7den April
 1829.

Heden overleed alhier, na eene ongesteldheid van eenige weken, in den ouderdom van bijna 72 jaren, onze waarde Oom en Behawdootn, de Heer G. J. BELDER.

J. E. VAN OMMEREN.
 S. VAN OMMEREN.
 Geb. VAN OLDEN.

ARNHEM,
 den 9den April
 1829.

Het DEPARTEMENT KAMPEN, of Maatschappij: Tot Nut van 't Algemeen, eene Commissie uit dezelfs midden benoemd hebbende, ter opening van den Staat en Rekening der SPAARBANK over 1828, had het genoeg door haar een allergünstigst rapport, even als in vorige jaren, te hooren geven.

Volgens dat rapport:

1. Heeft de Bank in het afgeloopen jaar op de intressen een voordeel genoten van f 567. 30
 Aan overschot op de waarde der effecten f 148. 20

Hiervan gaat af de onkostenrekening f 59. 94

Blijft dus het zuiver voordeelig slot der winst- en yerlis-rekening over 1828 f 2028. 87
 Hierbij geteld de voordeelen, die vorige jaren reeds opgebracht hebben f 3537. 89

Zoo bezit reeds de Spaarbank op heden, een eigendomsmèlijk kapitaal van f 5566. 76

2. Bedroeg op den laatsten December 1828, na aftrek van de in dat jaar gerestitueerde inlagen, ter somma van f 15,036. 48 de totale schuld der Deelnemers nog de kapitale som van f 60,994. 60, waaraan onder begrepen zijn de over 1828, ten behoeve der Deelnemers bijgeschrevene renten, ter somma van f 2073. 38.

3. Tekde, met het uiteinde des vorigen jaars, de Spaarbank 34 Deelnemers. In 1826 was derzelver getal 259 en in 1827 304, dus nu al weder 37 meer.

Hiervan moge dus blijken, hoezeer deze inrigting bij dit Departement ten vollen beantwoordt aan haar heilzaam doel; te meer, daar zij nog maar sedert weinige jaren bestond, en, volgens de getuigenis der geachte Directeuren van deze Bank, het getal Deelnemers, voor het grootste gedeelte, valt in die klasse van menschen, voor welke eigenlijk de Spaarbanken werden opgericht.

Gaarne doet het Departement, met de voormelde Commissie, hede aan den ijver en naauwkeurigheid, met welke de Directie dezer Spaarbank in hare moeijelijke administratie, zoo geheel belangeloos tevens, steeds bezig blijft.

Kampen, den 11den April 1829.

Het Departement voornoemd,
 Namens hetzelfde,
 W. LEENDERTZ, Voorzitter,
 G. H. HEIN, 1ste Secretaris.

Ten huize van den Kastelein GERRIT KETS, in de Gouden Leeuw, te Kappel, zal op Donderdag den 16den April 1829 worden ingezet en op Donderdag den 30den April 1829 finaal verkocht, telkens des middags ten 2 ure.

Een kamp BOUWLAND, omringd met AKKERMAALSHEGGEN en EIKENBOOMEN. Voorts een daaraan achiendend stuk GRONDS, bepoet met DENNEN en AKKERMAALS HOUT, behalven de bijbehoorende HEIDEGROND, te zamen groot ruim 5. Banders, bevindt onder den naam van *Hessink of Baggkamp*, gelegen in het Canton *Dontschem*, bij het dorp *Zelhem*, aan den grooten weg. Naxigt te bekomen bij den Notaris Mr. W. C. KETJEN en bij den Heer G. H. VAN NEEK, te Dossborgh.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.

§ § § Wordt bekeerd gemaakt, dat het HUIS en ERVE, staande binnen de Stad Wageningen, ter verkoop geveeld in de Conranten van den 31sten Maart en 4den dezer, No. 39 en 41, hetwelk 10. Mei aanstaande kan worden aanvaard, op heden is ingezet en met de hoogen stechts getragt op de som van drie duizend gulden; waarvan de finale Verkoop zal plaats hebben op aarstaanden Woensdag den 15den dezer, des avonds om zes uren, in het Logement *Gelderlandsch Welvaren*.

Zijnde inmiddels visie der Koop-Voorwaarden en informatie te bekomen ten Kantore van de Notarissen Mr. H. H. VAN DER ALEN en D. BEEK, te Wageningen voornoemd.

§ § § Voor vier honderd gulden 'sjaars UITDE HANDTEHUUR, om met 10. Mei 1829, te aanvaarden: Het aanzienlijk HEERENHUIS, DE ZWALUWENBURG, nabij Elburg, Oldebroek en den nieuwen Straatweg, in de rigting van Kampen, Zwolle en Hattem gelegen, met twee spatieuse TUIJNEN, een stuk WELLAND voor en een stuk BOUWLAND achter hetzelfde. Nadere informatie ten Kantore van den Notaris HOFFMANN MER, te Elburg. Brieven franco.

§ § § TE HUUR: tegen aanstaande Mei of later, een nieuw HUIS en HOF, in het Dorp Brummen, aan den Straatweg, voorzien van DRIEBENEDEN en EENE BOVENKAMER, KEUKEN, KELLER, DROOGZOLDERS en verdere GEMAKKEN. Te bevragen bij G. NOORMAN, te Brummen. Brieven franco.

DILIGENCE-BERIGT.

De Diligence-Onderneming van LOUIS VERMEULEN, te Utrecht, blijft van Arnhem, vertrekken uit het Zwijns- hoofd naar Utrecht en Amsterdam, 's morgens ten 9 ure en naar Zutphen 's middags ten 5 ure; van Zutphen naar Arnhem en verder 's morgens ten 6 ure; zijnde van heden af aan de prijzen der plaatsen aanmerkelijk verminderd.
 Arnhem, den 6den April 1829.

NEDERLANDS O.M.E. STOOMBOOT-MAATSCHAPPY.

Bepaling der afvaart, gedurende de maand April 1829.

Van Rotterdam naar Nijmegen: § Van Nijmegen naar Rotterdam:
 Maandag 13 April 's morg. 8 ure Zondag 12 April 's morg. 8 ure
 Woensdag 15 April 's morg. 9 ure Woensdag 15 April 's midd. 3 ure
 Donderdag 16 April 's morg. 10 ure Vrijdag 17 April 's morg. 10 ure
 Maandag 20 April 's morg. 4 ure Zondag 19 April 's morg. 11 ure
 Woensdag 22 April 's morg. 6 ure Zondag 22 April 's midd. 3 ure
 Donderdag 23 April 's morg. 6 ure Vrijdag 23 April 's morg. 5 ure
 Maandag 27 April 's morg. 7 ure Zondag 26 April 's morg. 5 ure
 Woensdag 29 April 's morg. 8 ure Woensdag 29 April 's morg. 8 ure
 Donderdag 30 April 's morg. 9 ure

Van Nijmegen naar Keulen:

Ellen Maandag, des namiddags, op bepaalde uren, als bij Bijzeten is bekend gemaakt.

Donderdag, des morgens ten 4 ure, alle dagen varen de Stoombooten tusschen Rotterdam en Antwerpen vice versa, op bepaalde uren, zoo als bij Bijzeten is bekend gemaakt.

De verschillende aren, van afvaart zijn gekoken, om het sponthoud aan de droogten te Sliedrecht voor te komen.

Men kan informatie bekomen bij de Agenten van voornoemde Maatschappij, de Heeren F. A. L. M. A. N. en T. R. I. E. B. E. L. S. te Nijmegen.

SPECTACLE THEATRE.

Men verwittigt het geeerde publiek dezer Stad, dat gedurende de volgende week nog eenige voorstellingen zullen worden gegeven, zullende alles worden aangewend om de aanbesteders te voldoen en tevens nog nieuwe stukken worden voorgesteld, dewelke nog niet zijn vertoond.

Heden Zaterdag den 11den dezer eene voorstelling van DOCTOR FAUSTUS, Treurige romantique in groot Spectakel.

** B. BRUNS en T. B. GROBBE, Boekverkoopers te DELFT en te AMSTERDAM, hebben uitgegeven en alom verkrijgbaar gesteld:

I. DE BELASTINGEN, vooral die van den HANDEL, in verband beschouwd met het algemeen VOLKSELANG. Door A. ELINK STERK J.

II. ERNSTIGE BESCHOUWING EN BEOORDEELING van de VREEDS Proce over de eenheid der verhandels en de eenheid der Nationalen Nijverheid, door de Heeren G. H. HEIN en G. H. HEIN.

III. HET POKERSPEL, een wetenschappelijke beschouwing, bestaande in drie deelen, waarvan het eerste en tweede deelen door EEN NEDERLANDER.

IV. Korte Beschouwing der STAD DELFT, in de Nederduitsche en fransche talen, op velin papier groot 4to met 7 platen en eenen platen grond, in foto.

** Bij BREEST VAN KEMPEN, Boekverkooper te Brussel, is van de Pers gekomen en aan zijne Correspondenten verzonden:

BYDRAGEN TOT HET OUDE STRAFREGT IN BELGIË, door de Heeren G. H. HEIN en G. H. HEIN, door merkwaardige Vonnissen van vroegere tijden, die aarstelijk vermeerderden druk, in 8vo, met platen.

Voorts is wegens toenemende aanvragen op nieuw in Commissie gezonden, het vooral in deze dagen hoogt belangrijke Werk, getiteld:

EUROPA'S TOEKOMST, in gr. 8vo.

Waarvan nog korlings door onzen Geleerden en Nationalen Landgenoot N. G. van Kampen loffelijke melding gemaakt is, in zijnen Brief geplaatst in de Arnhemse Courant van 17 Maart II. no. 33.